

Vychovávejte děti nového tisíciletí

Při pohledu na skupinku dětí, na jejich čisté a nefalšované motivy, mi proběhne hlavou vždy stejná myšlenka. Jste krásné a milé, jak by svět byl jiný, kdybyste zůstaly přesně takové, jako jste teď, až dospějete.

Svět je plný nenávisti, válek, zloby a hladu. Lidé neumí společně žít a i přesto, že je na světě všeho dost, lidstvo se zmítá ve vojenských nepokojích, utrácí miliardy za zbraně, kterými se brání jen samo před sebou. Stále čteme o lidech, kteří proto, aby ukojili své vlastní ego, plánují zabíjení stovek tisíců ostatních.

Co je to za svět, ve kterém lidé umírají žízni a podvyživené děti je možné vidět hned vedle těch, které pro nadváhu z dortů, zmrzlin a sladkostí nevidí ani na kaničky svých bot?

Dospělí přivedli na tento svět své děti, aby je naučili stejným zručným praktikám, které sami odsuzují a bojují proti nim. Chceme přece žít v míru, chceme poznávat krásy Země, chceme ochutnávat mnoho dobrého, chceme poznávat jiné lidi a kultury. Jsme přece od narození mírumilovní lidé, ale teprve později se naučíme nenávisti, bojovnosti, pomstychtivosti a dalším odporným vlastnostem, o kterých děti nemají ani potuchy.

Nechat vládu nad světem dětem. To bych si přál. Nejraději bych viděl všechny ty sobce na nucených pracích, aby nekazili tu krásu, která se v životě nabízí. Aby zlí a sobečtí lidé, myslící jenom na sebe, byli uzavřeni do svých vlastních klecí (jako kuřáci v k tomu určených prostorách) a tam si prosazovali ty své neefektivní plány, které, jak se ukazuje, k cíli nevedou.

Dětský mozek je tak čistý, že z dětských tváří září klid a mír. Ne jako z nás dospělých. Jen pohledte na dospěláky na ulicích. Kolik nadšení uvidíte? Kolik jasných pohledů, kolik úsměvů vám bude opětováno? Kam se poděla ta dětská bezstarostnost, poklidnost a nádhera snění? Jednoduše nás naši rodiče a svět naučili to, co dnes sami nechceme. Stres a neschopnost udělat si život hezkým.

Ač jsme sami nechtěli, zabředli jsme do stejných stereotypů, jako ti před námi, častokrát navíc znásobených globálními konflikty a pády.

Přítom je řešení veškerých krizí tak jednoduché. Stačí se pouze podívat na svět dětskýma očima. Chceme si hrát, chceme být spolu, chceme se smát a radovat se z každého dne. Stačí praktikovat dvě věci:

1. Naučit se stále se cítit dobře
2. Nikomu při tom neškodit

Děti nevědí, co je to deprese, a pokud je my rodiče netrápíme, neznají žal a slzy. Tomu je naučíme až my. Předáváme jim naše válečné filmy a hry, bojovné nálady, pomluvy a nemoci. Svým chováním jim programujeme hlavu, která, jakmile dospějí, opanuje jejich svět stejně tak, jako kdysi ten náš.

Tak se krásné děti v Izraeli naučí zabíjet děti v Palestině, přesto že si kdysi mohly krásně hrát. Arabské děti stojí proti izraelským, islámské proti křesťanským. V bývalé Jugoslávii se postavil soused proti sousedovi a začali se nenávidět a zabíjet. V Africe padli statisíce bývalých přátel jenom proto, že měli jinou náboženskou příslušnost či patřili k jinému rodu. Mnozí vztáhli svoji ruku na ty, se kterými si kdysi hráli. A víte proč? Protože se to naučili od svých rodičů. Naučili se zabíjet a nenávidět. Stali se z nich zabijáci, jenom proto, že se to naučili od svých nejbližších.

Celý svět by se mohl stát oázou míru během několika let, kdyby se lidé naučili dodržovat výše zmíněné dvě věci. Pokud se to nenaučí, budou dále zmítáni a nenaleznou klid. Ten totiž přichází s respektem vůči bližním, se vztahovou inteligencí dovolit druhému vítězit a s touhou dát životu zelenou, bránit vše, co žije a hýbe se.

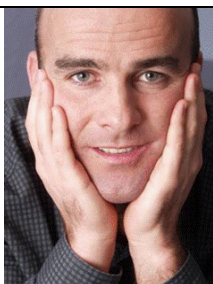
Celosvětový mír vyjde z rodin, nikoliv z vlád světa. Dorostlé děti se budou i nadále chtít cítit dobře a nastolí světovou pohodu a klid. Jedině tak se totiž otevřou zatím ukryté brány k ozdravení společnosti. Zanikne žal a otevřou se skryté zdroje energií a léků, které pomohu zacelit rozpáranou planetu, kterou jejich předkové po sobě zanechali.

Chcete se stát zakladateli nového rodu? Začněte vychovávat své děti novým způsobem. Neškodte jim svým špatným příkladem a pamatujte na Emoční programování. Jedině tak se jednou otočí a řeknou: „Díky mami a tati, dali jste mi přesně to, co jsem do života potřeboval“.

Přečtěte si také:

Jak ztratit vlastní identitu [hned v dětství?](#)

Výchova dětí, strašák [nebo hračka?](#)

© Napsal ing. Aleš Kalina

Kouč v oblasti osobního rozvoje
(práce, peníze, vztahy, zdraví)

Email: kalina@mujkouc.cz

www.mujvztah.cz

www.foto-mluvi.cz

www.mamdepku.cz

www.youtube.com/kalinaales

www.mujkouc.cz

Tento článek můžete využít pro své potřeby, pokud uvedete informace o autorovi, jeho email a odkaz na www stránky.